

SEBASTIÃO SALGADO

ARA GÜLER KOLEKSİYONU ARA GÜLER COLLECTION

Bu sergi nasıl doğdu ?

Ara Güler

Seneler önceydi... Paris'te... Bir kahvede oturmuş, röportajcılık üzerine konuşurken birden bana dönüp şöyle dedi:

- Bir değiş tokuş yapalım. Ben sana on tane fotoğraf vereyim, sen de bana on tane fotoğraf ver.

Bir an durakladım. İyi bir teklifti. Muhakkak ki kabul edecektim. Cevap bekliyor gibiydi. Bir an düşündüm; benim bir fotoğrafım New York fotoğraf pazarında 1000-1500 dolar ediyor, onunki ise 5000-6000 dolar. Bu bir iş değildi ama kuşkusuz bir teklifti. Kaçınılmaz bir teklifti, derhal kabul ettim.

Aradan zaman geçti. Belki altı ay belki daha çok, aramızda bu mevzu hiç açılmadı. Ama bir gün ajansı Amazonas'ta bir iş için gitmişken birden bu isteğini tekrarladı: "Değiş tokuş yapalım."

"O kadar çok istiyorsan, kitaplar sende var. Kitaba bakıp oradan seç. İstanbul'a dönünce hemen gönderirim" dedim. Kitaptan on ta-

ne seçeceğini söylüyordu. Ancak bakmaya başlayınca tereddütler geçirdi. Onu seyrediyordum. Ön sayfalara geri döndü, mukayeseler yaptı, ne ise nihayet on tane seçti ama birden bana dönüp şöyle dedi:

- On taneyle olmaz, daha çok seçmek istiyorum.

- "Kaç tane istiyorsan seç" dedim.

- 20 tane.

- Olur 20 tane.

Bir müddet daha kitabı karıştırdıktan sonra ilave etti:

- "Peki, 30 tane" dedi.

Ve nihayet 30 fotoğrafımı seçti. Sanki rahatlamıştı. Sonra birden ayağa kalktı ve beni aşağı kata indirdi. Orada kutular içinde baskıları vardı.

- "Seç istediğini. Bu kutuların içinde bir sürü baskı var" dedi.

Ve ben seçmek için kutulara bakmaya başladım. Bu oldukça zor bir işti. Onun dünyasını fotoğraf-

"Sebastião Salgado", Ara Güler, Paris.

lardan bulmam gerekirdi. Hem de dünyanın muhtelif köşelerinden koparılmış gerçek parçalar ile. Zaten önceden de bana birkaç fotoğraf vermişti, imzalı, ama şu anda önümde bütün bir dünya açılmıştı.

Zorlukla 20 kadar fotoğraf seçtim. Bazı beğendiklerim hazırda yoktu. Onları da kitapta işaretledim. Baskıcısı olan arkadaş onları bana basıp birkaç gün içinde vereceğine söz verdi. Önümde ayrıca bir deste halinde kontak baskılar duruyordu. Baskıcıya sordum bunlar ne diye:

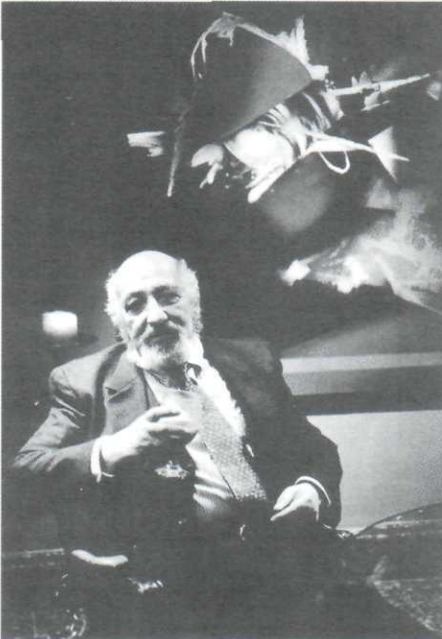
- "Hindistan'dan iki gün önce döndü. Bunlar Hindistan fotoğraflarının kontakları" dedi.

Hemen bakmaya başladım ve işaretledim. Baskıcı arkadaş onları adresime göndereceğine söz verdi.

İstanbul'a dönünce kendi fotoğraflarımın baskılarını yapıp gönderdim. Kısa bir müddet sonra da geri kalanlarını o bana gönderdi.

Artık çok değer verdiğim Salgado'nun, bu büyük fotoğraf sanatçısının görerek kaydettiği dünyası bende bulunuyordu. Bu benim için bulunmaz bir değerdi.

Günün birinde Salgado son kitabı Exodus'un bir bölümünü çekmek üzere İstanbul'a geldi. Yanına bir mihmandar tercüman bularak çalışmaya başladı. O ara ben Aydın Doğan Görsel Sanatlar Ödülü'nü kazanmıştım. Ödül bana Hürriyet Medya Towers'da yapılacak merasim

"Ara Güler", Sebastião Salgado, Paris.

Meksika, 1980.

ile verilecekti. Onu da beraberimde götürdüm. Orada durmadan fotoğrafımı çekti. Tabii ki bunlar onun stili değildi ama çekip duruyordu. Onu Paris'e uğurladıktan bir müddet sonra adresime postadan büyükçe bir kutu-zarf geldi. Açtım, baktım bu fotoğraflar o ödül töreninde çekilen fotoğraflardı. Bir de altına imza atmıştı. Bu değerli fotoğraflar şimdi masamın özel bir yerinde durmaktadır. Ayrıca benden bu sergi istenince Salgado dünyasını tamamlamak için benim çektiğim birkaç fotoğrafı da sergiye kattım. Bu sergide onun beni çektiği fotoğraflar da var.

İşte şu anda sergilenmekte olan *Sebastião Salgado* sergisi bana hediye edilen bu fotoğraflardan oluşmaktadır. Bu fotoğraflar

dünyaya çok sağlam bakan bir gözün gördüğünden algılanan ve onu başkalarıyla paylaşan, sergiler ve kitaplarla bütün dünyaya yayılan bir gözün ürünüdür. Duyguların bir kaydedicisidir.

Trapani, Sicilya, İtalya, 1991.